

2. Protivi li se članku 3. u vezi s točkom 1. podtočkom (e) Priloga, članku 4. stavku 1., članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Direktive 93/13/EEZ sudska praksa koja, kad se klauzula ugovora o kreditu kojom se određuje zatezna kamata proglasi nepoštenom, kao predmet nadzora nepoštenosti identificira činjenicu da je ta kamatna stopa viša od uobičajene, jer čini „neproporcionalno visoku naknadu koja se zahtijeva od potrošača koji nije ispunio svoje obveze”, i koja određuje da posljedica proglašenja klauzule nepoštenom mora biti poništenje navedene naknade u cijelosti, na način da se samo nastavlja isplaćivati kamata do otplate kredita?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje potvrđan: treba li proglašenje klauzule kojom se određuje zatezna kamata ništavom zbog nepoštenosti imati druge učinke kako bi bili u skladu s Direktivom 93/13/EEZ, kao na primjer potpuno poništenje svih kamata, i uobičajenih i zateznih, kada kreditni dužnik ne ispuni svoju obvezu plaćanja rata kredita u ugovorenim rokovima, ili pak naplatu zakonskih kamata?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. veljače 2017. uputio Juzgado de lo Social de Terrassa
(Španjolska) – Gardenia Vernaza Ayovi protiv Consorci Sanitari de Terrassa**

(Predmet C-96/17)

(2017/C 151/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social de Terrassa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gardenia Vernaza Ayovi

Tuženik: Consorci Sanitari de Terrassa

Prethodna pitanja

1. Je li zakonsko rješenje koje nudi pravni poredak u slučaju otkaza kao stegovne mjere koji se smatra nezakonitim, a osobito rješenje na koje upućuje članak 96. stavak 2. Real Decreto Legislativo 5/2015 (Uredba sa zakonskom snagom 5/2015) od 30. listopada kojim se potvrđuje pročišćena verzija Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (Zakon o temeljnom statutu javnih službenika), obuhvaćeno pojmom „uvjeta zapošljavanja” iz članka 4. stavka 1. Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP ⁽¹⁾?
2. Bi li se prema članku 4. stavku 1. Direktive Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP smatrala diskriminirajućom situacija poput one predviđene u članku 96. stavku 2. Real Decreto Legislativo 5/2015 (Uredba sa zakonskom snagom 5/2015) od 30. listopada kojim se potvrđuje pročišćena verzija Ley del Estatuto Básico del Empleado Público (Zakon o temeljnom statutu javnih službenika), u kojoj otkaz kao stegovna mjera stalno zaposlenom radniku u javnoj službi, kad se otkaz smatra neprimjerenim, odnosno nezakonitim, uvijek zahtijeva vraćanje radnika na posao, ali ako je riječ o radniku na neodređeno vrijeme – ili određeno vrijeme – koji obavlja iste dužnosti kao stalno zaposleni radnik, moguće je da se radnika ne vrati na posao u zamjenu za naknadu?
3. Bi li nejednako postupanje bilo opravdano u istoj situaciji kao u prethodnom pitanju, ali ne u odnosu na Direktivu, nego članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?

⁽¹⁾ SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)